

Sygn. akt V Ua 30/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Marzena Głuchowska
Sędziowie:	SSO Anna Miniecka (spr.) SSO Piotr Leń
Protokolant:	st.sekr.sądowy Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 r. w Kaliszu

apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 30 kwietnia 2013 r. sygn. akt IV U 404/12

w sprawie z wniosku **R. D.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.**

o zasiłek chorobowy

1. **Oddala apelację,**

2. **Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującego R. D.kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.**

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., decyzją z dnia 15 listopada 2012 r., odmówił R. D.prawa do wypłaty zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 30 maja 2012 r. do 21 listopada 2012 r., w wysokości 100% podstawy jego wymiary. Odwołanie od powyższej decyzji złożył R. D., wnosząc o zamianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując w pełni argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2013 r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego na okres od dnia 30 maja 2012 r. do 21 listopada 2012 r. z ubezpieczenia wypadkowego. Sad ten ustalił, że odwołujący R. D.podlegał ubezpieczeniu wypadkowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia w firmie J. K. o nazwie (...). Odwołujący w dniu 30 maja 2012 r. pracę wykonywał wraz z drugą

osobą, Ł. K., pokrycie dachowe na dachu przybudówki domu jednorodzinnego w miejscowości S.gmina B.. Około godz. 10.40, podczas wykonywania tej czynności, odwołujący spadł z drabiny z wysokości około 3,5 metra. Prawdopodobną przyczyną upadku z drabiny był zawrót głowy u odwołującego bądź też krótkotrwałe omdlenie. W wyniku upadku odwołujący doznał obrażeń ciała w postaci złamania trzonu 7-ego kręgu piersiowego, obrzęku mózgu, stłuczeń pól środkowych i górnych obu płuc. Zleceniodawca udostępnił odwołującemu środki ochrony indywidualnej, w szczególności szelki do pracy na wysokościach. Odwołujący nie korzystał z nich wchodząc po drabinie na dach, albowiem nie miał do czego doczepić linki od szelek. Niezdolność do pracy odwołującego z powodu choroby w okresie od 30 maja 2012 r. do 21 listopada 2012 r. pozostaje w związku ze zdarzeniem z dnia 30 maja 2012 r. Sąd odmówił wiary zeznaniom odwołującego co do okoliczności, iż w dniu wypadku, być może, zahaczył blachą o przewody wysokiego napięcia, gdyż, jak Sąd ustalił na podstawie przesłuchania świadka S. C., było to niemożliwe z dachu werandy. Przewody znajdują się w odległości około 4 metrów od dachu werandy, a wnoszona przez odwołującego blacha miała 2 metry długości i zapewne była chwycona przez odwołującego w pobliżu środka ciężkości. Dlatego też Sąd oddalił wniosek odwołującego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu elektryczności. Sąd również oddalił wniosek odwołującego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza neurologa na okoliczność ustalenia czy ubezpieczony cierpiał przed wypadkiem na zaburzenia równowagi bądź wysokości czy inne ułomności, będące rezultatem tych dolegliwości i mogące wywołać zawrót głowy lub utratę przytomności. Zdaniem Sądu nie trzeba cierpieć na żadne schorzenia neurologiczne, aby mogło wystąpić jakies przejściowe zaburzenie równowagi czy osłabienie. Ponadto okoliczność ta nie była istotna dla rozstrzygnięcia sporu. Sąd I instancji uznał, iż bez względu na przyczynę omdlenia, w niniejszej sprawie zostały spełnione kumulatywnie przesłanki przepisu art. 3, ustęp 1 i ustęp 2 punkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 r. nr 199, poz. 1673 z późniejszymi zmianami). Odwołujący w dniu 30 maja 2012 r. uległ wypadkowi podczas wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia.

W rozpoznawanej sprawie spornym było spełnienie tylko jednej z przesłanek wyżej powołanego przepisu. Organ rentowy w zaskarżonej odwołaniem decyzji zarzucił brak przyczyny zewnętrznej zdarzenia. Zdaniem ZUS-u przyczyną wypadku był prawdopodobnie krótkotrwały epizod zaburzenia równowagi – zawrót głowy. Powyższy pogląd prawny pozostaje w oczywistej sprzeczności z najnowszym orzecnictwem Sądu Najwyższego – wyrokiem z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie o sygn. I UK 20/07, opubl. w OSNP 2008/17-18/265 i z dnia 12 października 2007 r. w sprawie o sygn. I UK 205/07, opubl. OSNP 2008/23-24/361.

Sąd rozstrzygając niniejszą sprawę nie miał wątpliwości, iż przyczyną zewnętrzną zdarzenia był upadek odwołującego z drabiny, wskutek czego odwołujący doznał obrażeń ciała, nie zaś zaburzenie równowagi czy też omdlenie. Omdlenie jedynie było przyczyną upadku z drabiny, a to już nie jest istotne dla oceny czy zdarzenie z dnia 30 maja 2012 r. nosi cechy wypadku przy pracy (uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. V Ua 5/13, str. 7). Tym samym odwołującemu, za okres niezdolności do pracy pozostającej w związku z wypadkiem przy pracy w myśl art. 6 ustęp 1 punkt 1 i art. 9 ustęp 1 wyżej powołanej ustawy, należy zasilek z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru świadczenia.

Wobec powyższego i na podstawie wyżej powołanych przepisów oraz art. 8 ustęp 1 i 2 tej samej ustawy i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku. O kosztach procesu orzekł przy zastosowaniu przepisu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 11 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późniejszymi zmianami).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł organ rentowy, zaskarżając powyższy wyrok w całości i zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych Dz. U. nr 167/09 poz. 1322 ze zm. Wskazując na powyższą podstawę apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania. Odwołujący w odpowiedzi na apelację wniósł o :

1. oddalenie apelacji;
2. zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona i nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż podniesiony zarzut naruszenia prawa materialnego nie jest trafny. Sąd I instancji wydał trafny wyrok w sprawie. W teorii wypadku przy pracy istotna jest, aby zdarzenie było wywołane przyczyną zewnętrzną. Odwołujący twierdził, iż przyczyną chwilowej utraty przytomności był nadmierny wysiłek fizyczny. Wobec braku dowodów na to, iż odwołujący chorował na zaburzenia równowagi (organ rentowy tego nie wykazał w żadnej mierze) przyjęć należy, iż omdlenie wywołane zostało przyczyną zewnętrzną nadmiernym wysiłkiem związanym z dźwiganiem i wnoszeniem 2 metrowej blachy na dach budynku , nie zaś jak to wywodzi odwołujący przyczyną wewnętrzną. Z powyższych przyczyn apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163.poz. 1349 ze zm.).